

Som fru Helle Thorning-Schmidt formodentlig ved, har der været et møde med de 11 ambassadører, idet udenrigsministeren har holdt møde med dem. Så der er dialog, og regeringen er i øvrigt i øjeblikket i løbende dialog med en række regeringer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 61

Frank Aaen (EL):

I går sagde statsministeren, at statsministeren personligt aldrig ville have fremstillet Muhammed, Jesus eller andre religiøse skikkelser på en måde, som kan krænke andre mennesker. Det synes jeg var klogt sagt. Selv om en avis har ret til at bringe de tegninger, er det jo ikke sikkert, at det var klogt at gøre det.

Men nu er tegningerne ikke det eneste eksempel på debatniveauet i Danmark. Jeg har noteret mig, at lederen af regeringens faste støtteparti, fru Pia Kjaersgaard, f.eks. har udtalt, at store bydele i København og andre danske storbyer i 2005 vil være befolkede af mennesker, som er på et lavere civilisationstrin, og som kulturelt og åndeligt befinder sig i 1005 i stedet for 2005.

Er det ikke sådan en type krænkelse, og der er mange eksempler i samme stil, hvor statsministeren på samme måde burde sige, at det kunne han i hvert fald aldrig selv drømme om at udtale?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu ser vi igen et eksempel på, at jeg den ene gang efter den anden bliver opfordret til at gøre mig til smagsdommer over denne eller hin ytring. Jeg synes faktisk, at det er et skråplan at komme ind på.

Men lad mig sige, at jeg i min nytårstale gjorde det meget klart, at det er utrolig vigtigt, at hver enkelt i det danske samfund er opmærksom på at forvalte den meget vidtgående ytringsfrihed, vi har, på en sådan måde, at det ikke opildner til had eller splintrer det fællesskab, som er en styrkeside i det danske samfund. Det var det udtryk, jeg brugte, og det er en generel holdning, jeg har. Jeg vil ikke være smagsdommer over de enkelte ytringer, som kommer i den offentlige debat, for det er ikke en politisk opgave.

Vi har en lovgivning, og så længe man holder sig inden for den lovgivning, kan debatten fore-

gå frit. Er der nogen, der føler, at den lovgivning er blevet overtrådt, er det ikke statsministerens opgave at tage stilling til det, det er domstolenes opgave.

Frank Aaen (EL):

Nu var det, statsministeren sagde om tegningerne i Jyllands-Posten, relativt konkret. Og det var vel også relativt konkret, da statsministeren bare for et øjeblik siden sagde, at han opfordrede religiøse ledere i Danmark til at gå ind i debatten for at prøve at løse det problem, vi har fået på baggrund af tegningerne og debatkljamaet i Danmark.

Så i stedet for bare at komme med generelle betragtninger, som alle kan være enige i, er der vel et ansvar, ikke kun når det drejer sig om en avis eller om religiøse ledere, men også når det drejer sig om udtalelser fra regeringens eget støtteparti, for meget præcist at sige, at det her overskrider regeringens grænse – hvis det gør det, hvilket jeg går ud fra.

Når jeg synes, at det er lidt vigtigt, er det, fordi tegningerne ikke kan ses isoleret. Tegningerne er jo en del af debatniveauet i Danmark og dermed en del af det samlede problem, som vi har rodet os ud i i forhold til den muslimske verden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er min klare opfattelse, at jeg har udtrykt mig krystalklart. Jeg har ikke mere at føje til det, jeg har sagt om den sag.

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er interessant, at når det drejer sig om tegninger i en avis, er der ingen uld i mund; når det drejer sig om imamer og religiøse ledere, er der ingen uld i mund; når det drejer sig om fru Pia Kjaersgaard, er der masser af uld i mund.

Jeg synes, at det er beskæmmende, for det betyder, at statsministeren ikke har forstået, at der er tale om en reaktion i den muslimske verden, som ikke kun baserer sig på nogle tegninger. De er blevet et symbol, som afspejler, at vi her i Danmark har fået et ry for at være meget fremmedfjendske, og hvor der er en meget, meget hård debattonen over for et mindretal, nemlig muslimerne i vores land.

Det var derfor, at jeg i går, meget konstruktivt, synes jeg selv, foreslog statsministeren, at der skulle indkaldes til en forsoningskonference her i Danmark, hvor vi får talt sammen, får en dialog og prøver at se, om vi kan komme ud af den onde spiral, vi helt tydeligt er havnet i med